

οὐρανὸς ἐκαθάριζε καὶ δύο φωκὸλα τοῦ Τρικούπη, ἐξ λευκοὶ λαίμοδεταὶ καὶ ἰσάριθμα ζεύγη χειροκτίων τῶν νέων ὑπουργῶν, ἀνεφαίνοντο ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος ἐκπέμποντα κακὰς καὶ ψυχρὰς ἡλιακὰς ἀκτίνας.

Ἦσαν ὅμως τόσον περιοδικαὶ αἱ ἀνατολαὶ αὐταὶ εὐδίας! Ὁ Οὐρανὸς τῆς Ἀττικῆς ἔδειξεν ὅτι πενθεῖ τὸν Κουμουνδούρον του, διότι αὐτὸς ἀντανέκλα τὴν ἀστασίαν καὶ τὰς μεταβολὰς του, τὰς ἐλαφρότητας καὶ τὰ κέφια του, τώρα τὴν εἰρήνην καὶ τώρα τὸν πόλεμον, τώρα τὰ χιόνια καὶ τώρα τὸν ἥλιον, διότι αὐτὸς ἦτο ἡ προσωποποιήσις καὶ τῆς σκόνης καὶ τῆς λάσπης του καὶ τοῦ ἀγριοκαρδιοῦ του καὶ πρὸ πάντων τῶν χρυσῶν ἡμερῶν του.

ΦΡΟΥ ΦΡΟΥ

Παρ' ἀξιοπίστου πηγῆς ἐπληροφορήθημεν ὅτι ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος ἄμα τῇ παραιτήσει τοῦ πρωθυπουργοῦ του ὑπέγραψε διάταγμα ἀπολύσεως τοῦ Κοιλιακοῦ Τύφου, τὸν ὁποῖον ἀπὸ πέρυσιν ὡς πατὴρ τῆς πόλεως εἶχεν ὑπὸ κράτησιν.

Ἐξ ὅλων τῶν μελῶν τοῦ ὑπουργείου τὰ περισσότερα σχόλια—καὶ ἐξ αὐτῶν πάλιν τὰ περισσότερα ἀποδοκιμαστικά—προκαλεῖ ὁ διορισμὸς τοῦ κ. **Γ. Ρούφου** ὡς ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν.

Βεβαίως ὁ κ. Ρούφος δὲν εἶναι εἰδικότης Ναυτική· δὲν ἔχει τὰς γνώσεις ὅχι τοῦ συναδέλφου του ὑπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας, οὔτε τοῦ ὑπουργοῦ του, ὅστις ἐσχάτως ἐξέδωσε τὸ τελειότερον ἄχρι τοῦδε σύγγραμμα περὶ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως τῆς Μ. Βρετανίας, ἀλλ' οὔτε τοῦ

ὑποδεστέρου ὑπαλλήλου τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Ἀλλὰ πότε εἶχομεν εἰδικότητα εἰς τὸ ὑπουργεῖον αὐτό; Ἐπὶ Αὐγερινῷ ἀνοίγοντος καθούρους καὶ ἀσταχοὺς, ἐπὶ Ἀναργύρου βα... ἄς εἶναι, ἢ ἐπὶ Μπούμπουλη τοῦ Ὑμηττοῦ, ὅστις λέγεται καὶ Τρελλός;

Μεταξὺ λοιπὸν τῶν μὴ Εἰδικῶν, τῶν καθαρῶν πολιτικῶν, ὁ κ. Ρούφος διακρίνεται διὰ τὸν ζῆλον, τὴν φιλοτιμίαν, τὸν πολιτικὸν ἐνθουσιασμόν του, τὴν τιμιότητά, τὴν εὐφύιαν καὶ τὴν ὁρθὴν κρίσιν.

Καὶ δὲν παραδεχόμεθα ἡμεῖς περισσότερον εἰδικὸν τὸν κ. Καλλιγῆν εἰς τὰ οἰκονομικὰ ἀπὸ τὸν Ρούφον εἰς τὰ ναυτικά.

Ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη ὅλον τὸ πρόγραμμα τοῦ κ. Τρικούπη, ὅπως εἶχε δεχθῇ καὶ ὅλον τὸ πρόγραμμα τοῦ κ. Κουμουνδούρου, γνωρίζετε δὲ πῶς γρονθοκοποῦνται καὶ ματώνονται τὰ δύο προγράμματα ἀναμεταξύ των

Μεταξὺ τῶν ὀλίγων παρατηρήσεων ἄς ἐμάθομεν ὅτι ἔκαμεν ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸν κ. Τρικούπην προκειμένου περὶ ποινικῆς καταδιώξεως τοῦ κ. Κουμουνδούρου:

— Δὲν νομίζετε ὅτι, τώρα ποῦ ἀναινεῖται καὶ πάλιν τὸ ἐξωτερικὸν ζήτημα, πρέπει νὰ ἔχομε ἐσωτερικὴν ἡσυχίαν;

Ὁ κ. Τρικούπης τῷ ἀπάντησε:

— Καὶ τοῦτο δεῖ ποιήσαι, κἀκεῖνο μὴ ἀφιέναι.

Καὶ οὕτως ἐναυάγησε καὶ ἡ τελευταία ἀνκυτορικὴ ὑπὲρ τοῦ πεσόντος πρωθυπουργοῦ παρέμβασις.

Εἰς τὸν Θανάσῃ Πετμεζῆν, θεμελιωτὴν τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος—διότι ἐν ἀρχῇ ἦν Θανάσης, καὶ Θανάσης ἦν πρὸς τὸν Τρικούπην καὶ Τρικούπης ἦ ὁ Θανά-

ΜΙΑ ΤΟΥΡΚΟΠΟΥΛ' ΑΓΑΠΗΣΑ.

1878

(Συνέχεια τῆς ἐκθ. 262).

Εἰς τὴν πρόσκλησιν ὁ γνωστὸς προστάτης τῶν φυλακισμένων ἀνῆλθεν ἐπὶ τινος καθίσματος, βίχ' ἐκ τοῦ καφεψείου ἀφαιρεθέντος, καὶ ἤρξατο ἀγορεύων ἐν μέσῳ θορυβῶδων—σοῦσσα!

Καὶ ὁ λόγος του εἶχεν ἐπάνω κἄτω ὡς ἐξῆς, ἂν μὴ ἡ μνήμη με ἀπατᾷ.

«Συμπατριῶται!

»Τοῦ Ἑλλήνος ὁ τράχηλος ζυγὸν δὲν ὑποφέρει. Οἱ ἀδελφοὶ Κρήτες, Θεσσαλοὶ καὶ Ἑπειρώτες ἐξανέστησαν, ἵνα θραύσουν τὰ δεσμὰ τῆς προκλιωνίου δουλείας.

«Ἐλλὰς ὠχρὰ καὶ κλαίουσα ψυχορραγεῖς κ' ἐκπνέεις.

Αἱ τίγρεις αἱ Ὑρκανικαὶ σ' ἐσπάραξαν, μὴ κλαίεις.

Ἀνάστα τὸν χαρμόσυνον μανδύαν σου ἐνδύσου.

Ὡπλίσθησαν, τ' αἰσιανὰ δεσμὰ θὰ καταστρέψουν,

Ἡ γὰρ με τῆς καρδίας των τὸ αἶμα θὰ σὲ θρέψουν.»

— Ζήτωωω! Ζήτω ὁ πόλεμος!

— Μπράβο!

— Μὴ διακόπτεται, ρέ.

«Ὅταν σ' ἰδῶ ν' ἀνεγερθῆς ὡς νέα ἀμαζῶνα,
Καὶ ὀδηγοῦσα φάλαγγας εἰς μάχιμον ἀγῶνα,
Καὶ πάλιν νὰ μεταστεφῆς καὶ πάλιν ἐλευθέρα,
Ἄς ἦνε κείνη, ὦ πατρίς, ἐσχάτη μου ἡμέρα.»

Καὶ

Ἐν τῷ ἀκράτῳ ἐνθουσιασμῷ του ὁ ρήτωρ ξεγλυστράξ τοῦ καθίσματος καὶ καταπίπτει μακρὸς πλατὺς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Τὴν πτώσιν του ἐπηκολούθησαν παταγώδεις γέλωτες, καλυφθέντες,—διὰ νὰ μὴ προσβληθῇ ὁ ρήτωρ,—ὑπὸ παταγωδεστέρων χειροκροτημάτων, ἅτινα ἐπετάθησαν ὅτε οὗτος ὡς ἄλλος Ἀνταῖος, ἀναστηλωθεὶς καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ καθίσματος ἐξηκολούθησεν:

«Ἕλληνες, Εἰς οἰωνὸς ἀριστος ἀμύνασθαι περὶ πατρὸς, εἶπον οἱ προπάτορές μας, καὶ ὁ μέγας Σωκράτης, ὁ προαπόστολος τοῦ Ἰησοῦ ἡμῶν Χριστοῦ,—Μητρός τε καὶ πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, τιμιώτερον, ἐνδοξότερον ἐστὶν ἡ πατρίς, καὶ... (δὲν τὸ ἐνθυμοῦμαι ὅλον νὰ σᾶς τὸ εἰπῶ). Καὶ ὁ Ρῆγας μας αὐτὸς ἔλεγε,—Καλλίτερα μῆς ὥρας ἐλευθερὴ ζωὴ, παρὰ σαράντα χρόνια σκλαβιὰ καὶ φυλακὴ.»

σης—προσπενέχθη ὑπουργεῖον, ἀλλὰ δευτεροβάθμιον, τὸ τῆς Παιδείας καὶ Κόμπαρν, ἀλλ' ὁ Κυβερνήτης ἐνόμισεν ὅτι οὐδὲν κοινὸν ἔχει μὲ τὴν παιδείαν καὶ οὕτω δὲν ἐδέχθη μείνας ὁ Προτεστάντης τοῦ Κόμματος.

Ἰσάριθμοι τῶν ἀργυρίων τοῦ Ἰσχαριώτου ἦσαν οἱ ἀπαιτηταὶ παρὰ Τρικούπη.

Τρικούπης δὲ δακρύσας εἶπε πρὸς τοὺς Τριάκοντα :
— Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Προέδρου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ· πᾶσα ψῆφος πληρωθήσεται καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς Πετιμεζᾶς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σχολιὰ εἰς εὐθεῖαν καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ ὑπουργικὴ τὸ σωτήριον τοῦ Προέδρου».

Οἱ Γεωργοὶ βαρκαρίζονται ὑπὸ τοῦ Κοτσοανάτου, διότι ἡ ἀποστολὴ των ἐξεπληρώθη καὶ αἱ ἐλευθερίαι ἐξησφαλίσθησαν.

Εἰς τὴν κορυφὴν κεφαλὴν τοῦ κ. Καζάκη ἡ Στατιστικὴ θὰ μεταβληθῇ εἰς Σαοτιστικὴν.

ΚΑΛΩΣΤΟΝΕ.

Καλῶς τον καὶ καλῶς τονε μέσα ὅστην τόση ζάλη, ἀλλ' ὄχι τὸν Χαρίλαο, Λομβάρδο τὸν ἀφέντη, ὄχι καλῶς τὸν Καλλιγᾶ, τὸν Ρούφο ἢ τὸν Ράλλη,... μὰ ποτὸν λοιπὸν καλῶς τονε;... τὸν **τύφο τὸν λεβέντη**.

— Ζήτωωω ! Ζήτη τοῦ Ρῆγα, ζήτωωω !

« Ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη τῶν ἐλλήνων τὰ ἰσρά.... »

— Μωρὲ ζήτω ! Ζήτη ὁ πόλεμος !

— Σκασμὸς σας, ντέ !

— Σοῦσσ ! Ν' ἀκούσωμε !

— Βάστα, βλάμη !

Καὶ ὁ ρήτωρ ἐξακολουθεῖ :

« Ἐλευθερία ! Ὄνομα γλυκὺ, ὄνομα θεῖον ! ἐλευθερία ! Σὺ, ἥτις ἀνυψοῖς τὸν ἀνθρώπον μέχρι τοῦ θεοῦ, χαῖρε. Τὸ λάβαρόν σου κυματίζει ἤδη ἀπ' ἄκρου ἕως ἄκρου τῆς δούλης Ἑλλάδος ὑπερήφανον. Ναί, κυματίζει, ἀλλ' ἡ ἀντεθνικὴ κυβέρνησις τοῦ Κουμουνδούρου τὸ ἐξηυτέλισε, τὸ ἔσχισε, τὸ κατεπάτησε . . . »

Ἐνταῦθα ὁ ἀγορεύων διεκόπη ὑπὸ ἀγρίων φωνῶν τοῦ πλήθους.

— Τί εἶνε αὐτά ;

— Κάτωω ! Κάτωω !

— Βάστα, ἐξακολούθει. Ἐδῶ εἴμαστε !

— Κάτωω !

— Ἀπάνωω ! Μπίζ !

— Ὄξω. Βαρεῖτέ του !

Οἱ ἀκροβολισμοὶ ἐπυκνώθησαν καὶ οἱ ἀντιφρονούντες ἦλθον εἰς χεῖρας.

Τὴν πρώτην ἐξαστράψασαν χαστουκιὰ διεδέχθησαν γρονθοκοπήματα, μπαστούνιας, καὶ ὕβρεις. Μάχαιραι

Ποιὸς γίνεται Πρωθυπουργὸς καθόλου δὲν τὸν νοιάζει, καὶ ἐπὶ Τρικούπη ἔρχεται, καὶ καὶ ἐπὶ Κουμουνδούρου, καμμία μεταρρύθμισι καινούρια δὲν τρομάζει, καὶ γιὰ τὸ χάρο τραγουδοῦ με λύρα τροβαδούρου.

Μ' ὅσα καλὰ καὶ ἂν ἔρχεται τὸ νέο Ὑπουργεῖο, ὅση ὁ κράτος ἐξαφνὴ μεταβολὴ καὶ ἂν γίνη, καὶ ἂν γεμίση μὲ παρὰ τὸ Κεντρικὸ Ταμεῖο, ὁ τύφος ὅμως φαίνεται ὅτ' ἴδια πῶς θὰ μείνῃ.

Λοιπὸν, Τρικούπη, σῶσέ μας, χωρὶς καιρὸ νὰ χάνης, καὶ πρὶν ἀκόμη τάλλα μας κακὰ μεταρρυθμίσης, μὴ μόνῃ μεταρρύθμισι ζητοῦμε νὰ μᾶς κάνης, μαζὶ μὲ τὸν Ἀλέξανδρο καὶ αὐτὸν νὰ ξεκουμπίσης.

Souris.

ΣΚΑΛΙΣΜΑΤΑ.

Ἐν τῷ καφενείῳ διεπληκτιζέτο μία ὁμάς ἀρχίσασα ἀπὸ ὕβρεις καὶ τελειώσασα εἰς γρονθοκοπήματα.

Ἀστυνομικὸς κλητὴρ παρεμβὰς ἵνα τοὺς διαχωρίσῃ, ἤρχισε νὰ σπρώχνῃ τὸν ἕνα ἀπ' ἐδῶ, τὸν ἄλλον ἀπ' ἐκεῖ, φωνάζων μετὰ θυμοῦ :

— Καὶ τ' εἶν' ἐδῶ ; Μπαῖ καὶ τὸ πήρατε γιὰ Βουλὴ ;

Ὅταν εἶναι σελήνη, οἱ φανοὶ δὲν ἀνάπτονται· ἀδιάφορον ἂν τὸ φεγγάρι τὸ σκεπάζουν διπλὰ τριπλὰ ὡς ἐφαπλώματα σύννεφα.

Ἀόμματος ἐπαίτης ζητεῖ ἐλεημοσύνη ἀπὸ τινα διαβάτην.

Αὐτὸς, ὅστις πρὸ ὀλίγου ἐσκόνταψεν εἰς μίαν λάκκων ἀνοιχτὴν τοῦ Δημάρχου :

ἀπεγυμνώθησαν τῶν θηκῶν καὶ ρεβόλβερ ἐξῆλθον τῶν θυλακίων.

Ὁ ρήτωρ ρίπτεται τοῦ καθίσματος καὶ κυλίεται εἰς τὴν λάσπην ἐν μέσῳ βοῆς καὶ ἀλαλαγμοῦ.

— Τὸ καπέλο μου, στάσου, σταθῆτε, τὸ καπέλο μου, ἐκραύγαζεν ὁ εἰς.

— ὦχ, μὲ ξενύχισαν.

— Τί βαρᾶς, πατριώτη, τί σοῦ κάνω γώ ;

— Μὲ κουρέλιασαν !

— Τὸ ἵππικὸ, τὸ ἵππικὸ !

Καὶ ὄντως, μακρόθεν ἐπεφάνησαν ἵππεῖς καλπάζοντες. Ἐπὶ τῇ θέᾳ αὐτῶν τὰ πλήθη τρέπονται εἰς γενικὴν φυγὴν. Ἄλλοι εἰσβάλλουσιν ἐν τοῖς καφενείοις, ἄλλοι καταπίπτουσιν ἐντὸς τῶν πρὸς δεινροφύτευσι ἀνωρυγμένων λάκκων, ποδοπατοῦνται, ἀσθμαίνουσιν καὶ τινες σκαλῶνουσιν ὡς γάτοι ἐπὶ τῶν δένδρων, ἐν συντόμῳ δ' εἰπαῖν, τὰ πλήθη ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ διεσπάρησαν καὶ ὁ τόπος τῆς συνελεύσεως ἐρημοῦται πρὸ τοῦ καταφθάσων οἱ ἵππεῖς.

Ἐπελθούσης τῆς εἰρήνης ἤρξαντο ἀνὰ ἐν ἀναφανιδόμενα τὰ θύματα τοῦ ἀνθρωπίνου ἐκείνου ἀνεμοστροβίλου.

Ἄλλοι εἶχον ἀπολέσει τοὺς πῖλους, ἄλλοι καταλασπωμένοι ἐκαθάρριζον ἐχυτοὺς, ἄλλοι ἐθεῶντο ἀπέλπιδες τὸ σχισμένον σουρτοῦκό των καὶ ἄλλοι ἐγέλου, οἰκτρότατον δὲ θῦμα παρέστη βραχὺς μέχρι λαίμου χωμένους